

V HLUBINÁCH NEZNÁMA

Můj výběr země pro Erasmus byl naprosto jasný. Chtěl jsem se naučit španělsky, a tak jsem vyrazil do Slovinska. Země plná dobrého vína, milých lidí, krásných pláží, majestátních hor, bohaté kultury a domácí pálenky...

A přesně toto přitahuje naše daleké kamarády z Pyrenejského poloostrova. Kastilština nebo katalánština? Není problém, jenom ať nejsou zrovna tyhle dva vedle sebe, jestli se bude hrát UEFA. Ze zmíněných důvodů jsem měl možnost potkat více Španělů než samotných Slovinců. A skutečně, hovořím o Slovinsku, konkrétně o městě Maribor, kde jsem strávil pilný půl roku sebezpoznaváním. Všude dobře, v Mariboru nejlíp, a to jsem brzo pochopil...

Začátky bydlení? No, představte si, že hledáte byt v cizí zemi a přitom se snažíte nepoplést Slovinsko se Slovenskem, abyste nakonec neskončili pozorováním Dunaje namísto Drávy. Po pár opravách a vysvětlování všem doma, že fakt nepojedu k našim bratrům, ale spíš k bratrancům přes koleno, jsem konečně mohl vyrazit za dobrodružstvím.

Každý říká, že si na Erasmu najdete brzo kamarády. Pár hospodských her, bujných a velice repetitivních konverzací o tom, kdo odkud je, jakým jazykem se tam mluví a obohacení si svého slovníku o další nadávky v jiném jazyce, vás doopravdy udělá evropským občanem. Kdo se může pyšnit tím, že se dokáže plynule hádat ve čtyřech jazycích, když ne Evropani?

Začátky jsou vždycky náročné, a to by mohl dosvědčit můj spánkový režim, který se během týdne neposunul na dvouciferné číslo. Nicméně je potřeba to nepřehánět, a proto jsme se společně se svými novými evropskými přáteli rozhodli vyrazit za turistikou. Pěkný výšlap, pár pahorků a kopečků v triglavském srdci Slovinska.

Příprava na takový víkendový dýchánek nebyla jednoduchá. Po dodržování pitného režimu od pondělí do pátku je myšlenka na dvoudenní víkendový výšlap právě těchto pahorků to jediné, co mi rozbuší srdce natolik, až mám pocit, že jsem se ocitl v přední řadě rockového koncertu.

Nicméně, není čas ztrácet čas a tak jsem šel radši ztratit sám sebe a svůj „bolehlav“ na čerstvý vzduch do přírody.

První na seznamu zastávek bylo slavné jezero Bled s ikonickým kostelem, který stojí na malém ostrůvku uprostřed. Měl jsem pocit, že stojím v jakémsi středověkém Disneylandu, kde by se každou chvíli mohly objevit rytířské turnaje a panovník v kroužku s královskou korunou. Než jsme stačili vyfotit všechny úhly tohoto nádherného jezera, začal se do našich tváří opírat chlad podzimního větru, jako by nás chtěl vypudit pryč s tím, že už má dost našeho turistického štekotu. Celá skupina nových evropských kamarádů se rozhodla jet na naši pronajatou horskou boudu.

Znáte takový ten mezičas, kdy jste se právě seznámili s lidmi z jiných zemí, řekli si své životní příběhy a jak vás vlastně angličtina na střední škole doopravdy bavila, ale neměli jste v lásce vaši paní učitelku? Přesně v tomto momentu jsme všichni byli... Známe své děsivé příběhy ze středních škol, ale nepamatujeme si navzájem svá jména, proto většinou nikdo nikoho ještě neoslovuje a jediné, na co se každý otočí, je „shots?“

V rámci večerního protáhnutí jsme se v dosti pomíjivém stavu rozhodli jít na procházku okolo naší chaty. Slunce už dávno spalo a naše energie čím dál víc stoupala. Byli jsme desetičlenná skupina a já jsem s mýma dvěma kamarády kráčel na konci. V ruce jsem držel plechovku od Laška a dopil poslední pěnu, která se usadila na dně.

Před námi byly dvě popelnice, ale k mému překvapení byly zamčené. Přesto jsme pokračovali vpřed a já si všiml na obzoru další popelnice, umístěné strategicky uprostřed něčího pozemku. V duchu jsem si pomyslel: *„Pokud mají v úmyslu zamezit lidem v házení odpadků tím, že popelnici umístí přímo na svůj pozemek, tak jsou na velkém omylu.“* A já byl rozhodnut jejich omyl dokázat.

Skupina šla vpředu a já zůstal vzadu. Jak jsem se blížil k popelnicím, čekala mě jediná překážka – půlmetrový betonový „plot“. Můj krok do neznáma se náhle stal mým osudem, když jsem se najednou propadl do pečlivě přikrytého septiku, zakrytého rozpadlým dřevem. K mému zděšení se popelnice, která držela dřevěný poklop, rozhodla spadnout přímo na moji hlavu. V tom okamžiku začal můj boj o přežití.

Hlavní, co mi běželo hlavou bylo, jestli se někdy doma dozví, že jsem se utopil v cizích exkrementech, tak se doopravdy stanu černou ovčí rodiny. Ale tyto myšlenky byly rychle vytlačeny, když jsem lapal po dechu a jedinou oporou byla trubka, ze které ony nechutné tekutiny přitékaly. Snažil jsem se vydat nějaký zvuk, ale bylo to marné. Obsah popelnice se na mě pomalu sypal a zaplňoval celý septik, což mi stále dělalo větší potíže udržet se nad hladinou.

V ten moment mě popadl obrovský hněv a rozhodl jsem se, že tady doopravdy můj život neustane. Nahlas jsem zakřičel a k mému štěstí se přiřítily dva němečtí kamarádi. Zásadní, co jsem od nich slyšel, bylo slovo „*Scheisse*.“ To jsem si v ten moment vykládal, jako slovo znovuzrození, než jsem zjistil jeho opravdový význam. Němečtí chlapci zvedli popelnici a vytvořili ze svých těl lano, aby mě mohli vytáhnout.

Po neúnosném boji o život jsem konečně mohl dýchat a cítit svůj omamný odér. V tento moment přiběhla na pomoc celá skupina a všichni se v udivení nemohli rozhodnout, zda se zeptat, jestli jsem v pořádku nebo se začít smát. Pro mě to humorný moment nebyl, jelikož jsem byl celý oděný do věcí, které jsem měl použít na výlet, ale teď byly celé nasáklé cizími exkrementy.

V zápětí všeho zmatku jsme uslyšeli rachot a náhlé prásknutí dveří. Z rozpadlé chalupy vyběhl rozespálý Slovinec – v jedné ruce flašku domácí pálenky a v druhé hůl – buď na obranu nebo kvůli své opilosti. Neměl jsem sílu mu vysvětlovat celou situaci a tak jsem ho poprosil, zda si můžu dát doušek jeho neidentifikovatelného moku, abych si trochu zpříjemnil svoji nepříjemnou situaci. Tomu nakonec postarší Slovinec rozuměl. Podal mi celou „*flašku*“ a šli jsme zpět do naší chalupy.

Věřte nebo ne, ale nakonec jsme se díky tomuto momentu všichni sblížili natolik, že jsme byli nerozlučná parta, a to až do konce našeho Erasmu.

Co tě nezabije, to ti udělá z Erasmu zajímavější vzpomínky, kterými se budete moci pyšnit, až se z toho stane hláška na popis toho, jak vypadáte ráno po Erasmus srazu v Brně. Nespadl si do septiku? Vypadáš jak...